

SPIS TREŚCI

	Podstawy podstaw	6
Lekcja 1	Zaimki osobowe i czasownik 'be'	9
Lekcja 2	Rzeczowniki	22
	Liczba mnoga rzeczowników	25
	Rzeczowniki policzalne i niepoliczalne	28
Lekcja 3	Przedimki	34
	Przedimki nieokreślone 'a' i 'an'	34
	Przedimek określony 'the'	36
Lekcja 4	Konstrukcje z czasownikiem 'be'	46
	Konstrukcje z zaimkami 'this', 'that', 'these' i 'those'	46
	Konstrukcja wskazująca 'there is/are'	49
Lekcja 5	Przymiotniki	56
	Stopniowanie przymiotników	58
	Porównania z przymiotnikami	61
Lekcja 6	Określenia ilości	66
Lekcja 7	Zaimki 'every', 'each', 'all' i 'both'	74
Lekcja 8	Zaimki dzierżawcze i tryb dzierżawczy	78
	Dopełniacz saksoński	79
	Użycie przyimka 'of' w trybie dzierżawczym	81
Lekcja 9	Przymyki i zwroty przymikowe	85
Lekcja 10	Czasowniki - wprowadzenie	95
Lekcja 11	Czasownik 'have (got)'	97
Lekcja 12	Czasowniki modalne	101
Lekcja 13	Czasy teraźniejsze (Present tenses)	116
	<i>Czas Present Simple</i>	117
	<i>Czas Present Continuous</i>	125
Lekcja 14	Czasy przyszłe (Future tenses)	134
	Zwrot 'be going to'	134
	<i>Czas Future Simple</i>	141
Lekcja 15	Czasy przeszłe (Past tenses)	148
	<i>Czas Past Simple</i>	148
	<i>Czas Past Continuous</i>	160
Lekcja 16	Czasy typu Perfect	166
	<i>Czas Present Perfect</i>	166
	<i>Czas Present Perfect Continuous</i>	178
	<i>Czas Past Perfect</i>	183
	<i>Czas Past Perfect Continuous</i>	185

Lekcja 17	Przysłówki	187
	Stopniowanie przysłówków	190
	Porównania z przysłówkami	194
Lekcja 18	Pytania - zaimki pytające	197
	Pytania o podmiot	198
	Pytania dopełnienie	199
Lekcja 19	Zaimki osobowe w roli dopełnienia	206
Lekcja 20	Zaimki zwrotne	209
Lekcja 21	Zaimki względne	211
	Zdania względne definiujące	211
	Zdania względne niedefiniujące	214
Lekcja 22	Zdania złożone	221
	Konstrukcje bezokolicznikowe	221
	Forma <i>Gerund</i>	230
	Zdania złożone ze spójnikiem <i>'that'</i>	238
Lekcja 23	Imiesłowy	242
	Imiesłów czynny	242
	Imiesłów bierny	245
Lekcja 24	Mowa zależna i następstwo czasów	248
Lekcja 25	Tryby warunkowe	264
	Tryb warunkowy 0	264
	Tryb warunkowy I	265
	Tryb warunkowy II	268
	Tryb warunkowy III	270
Lekcja 26	Strona bierna	275
Lekcja 27	Zdania okolicznikowe czasu	281
Lekcja 28	Zdania okolicznikowe celu	284
Lekcja 29	Zdania okolicznikowe zgody i kontrastu	286
Lekcja 30	Tryb łączący (<i>The Subjunctive</i>)	288
	Czasownik <i>'wish'</i>	288
	Zwrot <i>'it's (high) time'</i>	289
	Zwrot <i>'would rather / would sooner'</i>	290
	Spójnik <i>'as if / as though'</i>	291
	Klucz	295

LEKCJA
4

KONSTRUKCJE Z CZASOWNIKIEM 'BE'

Jeżeli przebrnąłeś już przez trzy pierwsze lekcje i pamiętasz odmianę zaimków osobowych, czasownika 'be' w czasie teraźniejszym oraz wiesz jak funkcjonują angielskie rzeczowniki i przedimki, to czas zapoznać się z powszechnie stosowanymi konstrukcjami zdań z czasownikiem 'be'.

4.1

Zaimki wskazujące 'this' 'that' oraz 'it'

Czasownik 'be' występuje w konstrukcji wskazującej z zaimkami 'this/that', za pomocą której możemy powiedzieć: 'To jest ...'. Zaimki te pełnią w zdaniu wskazującym funkcję podmiotu.

Zaimki 'this' i 'that' wskazują na rzeczownik w liczbie pojedynczej. Czasownik 'be' przybiera w tym przypadku formę odmiany jak dla 3 osoby liczby pojedynczej - 'is'.

Zaimek 'this' - 'ten, ta, to' jest stosowany, gdy wskazujemy na osobę lub rzecz znajdującą się bliżej osoby mówiącej.

Zaimek 'that' - 'tamten, tamta, tamto' wskazuje na osobę lub rzecz znajdującą się dalej.

This is a ferry and **that** is a sailing boat.

To jest prom, a to/tamto jest żaglówka.

Zauważ, że w języku polskim dość rzadko używamy zaimka 'tamto' kiedy wskazujemy na osobę lub rzecz. Najbardziej powszechnym zaimkiem wskazującym w języku polskim jest 'to'. W języku angielskim zaimki 'this' i 'that' są używane równie często, zależnie od kontekstu wypowiedzi. Używa się je dla wykazania kontrastu pomiędzy osobą lub rzeczą znajdującą się bliżej mówiącego, a osobą lub rzeczą znajdującą się dalej od mówiącego. Zaimki 'this' i 'that' można także użyć dla ukazania kontrastu pomiędzy osobą lub rzeczą, która jest nam bliżej znana, a osobą lub rzeczą, która jest dla nas obca.

This is my dictionary.

To jest mój słownik.

This is my friend.

To jest mój kolega.

That isn't my dictionary.

To nie jest mój słownik.

That isn't my friend.

To nie jest mój kolega.

Konstrukcja zdania z zaimkami 'this' i 'that' oparta jest na odmianie czasownika 'be', dlatego jak każda inna struktura z tym czasownikiem podlega tym samym zasadom gramatycznym. Oznacza to, że pytanie

utworzymy przy zastosowaniu *inwersji* - przestawiając orzeczenie przed podmiot zdania, natomiast zdanie przeczące utworzymy dodając słowo **'not'** do właściwej odmiany czasownika **'be'**.

Pamiętaj, że podmiotem zdania w konstrukcji wskazującej są zaimki **'this'** i **'that'**.

Is this a palm tree? <i>Czy to jest palma?</i>	Is this a crocodile? <i>Czy to jest krokodyl?</i>	Is that a rocket? <i>Czy to rakieta?</i>	Is that Mr Harris? <i>Czy to jest pan Harris?</i>
This is not a palm tree. <i>To nie jest palma.</i>	This isn't a crocodile. <i>To nie jest krokodyl.</i>	That is not a rocket. <i>To nie jest rakieta.</i>	That isn't Mr Harris. <i>To nie jest pan Harris.</i>

Odpowiadając na pytanie, można użyć pełnej wypowiedzi lub odpowiedzi krótkiej. W odpowiedzi krótkiej nie występują jednak zaimki **'this'** i **'that'**. Zastępuje je zaimek **'it'**.

'Is this a cactus?'	'Is that a motorbike?'	'Is this your schoolbag?'
'Yes, this is a cactus.'	'No, that isn't a motorbike.'	'Yes, this is my schoolbag.'
'Yes, it is.'	'No, it isn't.'	'Yes, it is.'

Zaimek **'it'** jest także powszechnie stosowany jako zaimek wskazujący. Może być używany zamiennie z zaimkami **'this'** i **'that'**, wskazując na osobę lub rzecz w liczbie pojedynczej.

It is orange juice.	It is John Palmer.	It is not a meteorite.	It isn't my notebook.
'Is it your wallet?'	'Is it Mrs Woods?'	'Is it a fast train?'	
'Yes, it is my wallet.'	'No, it isn't Mrs Woods.'	'Yes, it is a fast train.'	
'Yes, it is.'	'No, it isn't.'	'Yes, it is.'	

Rzeczownik wskazywany, który w powyższych przykładach pełnił funkcję dopełnienia, może zająć miejsce za zaimkiem wskazującym, stając się częścią podmiotu. Konstrukcja taka umożliwia opisanie na przykład jego cechy.

This is a picture. This picture is colorful. <i>To jest obrazek. Ten obrazek jest kolorowy.</i>	That is a tower. That tower is very high. <i>To jest wieża. Ta wieża jest bardzo wysoka.</i>	
This man is my grandfather.	That book isn't interesting.	This photo is very old.

Tylko zaimki **'this'** i **'that'** mogą wystąpić w takim złożeniu. Umieszczenie rzeczownika po zaimku **'it'** jest niedopuszczalne.

It is a long story. This story is exciting. <i>To długa opowieść. Ta opowieść jest ekscytująca.</i>	It is a funny film. This film is a comedy. <i>To jest śmieszny film. Ten film to komedia.</i>
---	---

Pytania i zaprzeczenia tworzymy według takich samych zasad.

Is this picture colorful?	Is that book interesting?	Is this photo very old?
This picture is not colorful.	That book isn't interesting.	This photo isn't very old.

Odpowiadając na pytania, można użyć pełnej lub krótkiej wypowiedzi. W odpowiedzi krótkiej należy zastosować zaimek właściwy dla rodzaju rzeczownika, stanowiącego podmiot. Zaimek może także w pełnej odpowiedzi zastąpić cały podmiot złożony z zaimka **'this'** lub **'that'** i rzeczownika.

'Is this picture colorful?'	'Is that man your father?'	'Is this girl nice?'
'Yes, it is (colorful).'	'No, he is not (my father).'	'Yes, she is (nice).'

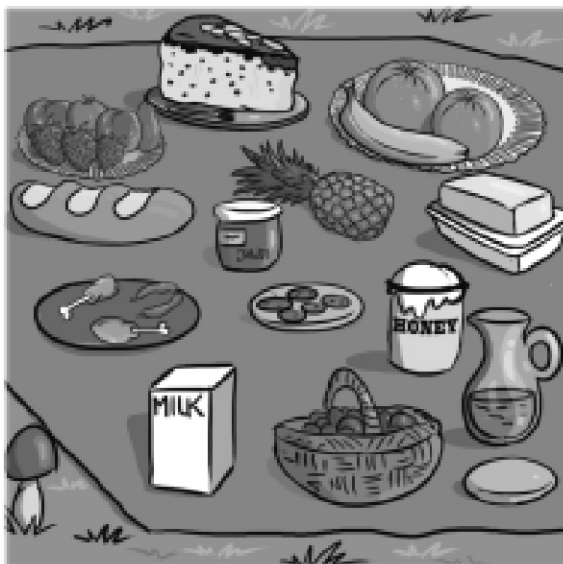
3 Wpisz 'a few' lub 'a little'.

1. children
2. books
3. fresh air
4. flowers
5. sugar
6. time
7. cameras
8. orange juice
9. bicycles
10. clouds
11. snow
12. elephants
13. mineral water
14. honey
15. sand
16. cartons of milk

4 Zaznacz poprawną odpowiedź.

On the picnic there is/are ...

1. ... **a little / a lot of** cake
2. ... **a few / few** oranges
3. ... **a little / a few** strawberries
4. ... **few / little** fruit juice
5. ... **a lot of / few** bananas
6. ... **a little / a few** bread
7. ... **few / a few** sausages
8. ... **a little / little** butter
9. ... **little / few** meat
10. ... **a little / a few** biscuits

5 Wpisz 'many' lub 'much'.

1. tea
2. games
3. birds
4. ice
5. smoke
6. animals
7. rain
8. rivers
9. flour

6 Wpisz poprawną odmianę czasownika 'be'.

1. There not much sunshine today.
2. there a few matches in the box?
3. There many interesting articles in the magazine.
4. There little bread on the plate.
5. there much water in the watering can?
6. There a lot of balloons in the sky.
7. There not many mistakes in your test.
8. there a little money in your wallet?

7 Wybierz poprawną odpowiedź.

1. Has Mike got **much** / **many** posters on the walls in his room?
2. There are **a lot of** / **a little** passengers on the train.
3. Have you got **a few** / **much** money on you?
4. Danny has not got **many** / **much** work today.
5. There's **few** / **little** milk in the bottle.
6. Are there **much** / **many** fruit trees in your garden?
7. I have got **a few** / **a little** questions to you.
8. My grandfather has got **much** / **lots of** these old coins.

8 Uzupełnij zdania właściwym określeniem ilości oraz rzeczownikiem.

books coffee cookies friends money noise photos rain

1. Adam has got of animals and nature in his album.
2. Is there in the jug? I'm thirsty.
3. The children are too loud. There is in their room.
4. We haven't got in summer. It's rather dry here.
5. I haven't got in my schoolbag.
6. There are in the jar. It's almost empty.
7. The Browns are poor. They have got
8. Joe hasn't got in France. Only Mirelle and Jacques.

LEKCJA
8

ZAIMKI DZIERŻAWCZE I TRYB DZIERŻAWCZY

Tryb dzierżawczy oraz zaimki dzierżawcze stosujemy, aby powiedzieć, że coś do kogoś należy. Dodajmy zatem kolejne elementy do naszych prostych konstrukcji opartych na odmianie czasownika 'be'.

8.1

Zaimki dzierżawcze

Zaimki dzierżawcze posiadają jedną niezmienną formę gramatyczną i nie podlegają odmianie przez przypadki. Nie zmieniają się też ze względu na liczbę lub rodzaj rzeczownika, do którego się odnoszą.

zaimki osobowe	zaimki dzierżawcze	wymowa	polskie odpowiedniki
I	my	maɪ	mój, moja, moje
you	your	jo:ɾ	twój, twoja, twoje
he	his	hɪz	jego
she	her	hɜ:ɾ	jej
it	its	ɪts	jego/jej
we	our	aʊəɾ	nasz, nasza, nasze
you	your	jo:ɾ	wasz, wasza, wasze
they	their	ðeəɾ	ich

Zwróć uwagę na zaimek dzierżawczy 'your', który występuje w tej samej postaci dla osoby 'you' - 'ty' oraz 'you' - 'wy'. Interpretacja jego znaczenia zwykle wynika z kontekstu całego zdania.

Należy też uważać na zaimek 'its', aby nie pomylić go z formą zaimka osobowego 'it's' = 'it is'. Zaimek 'its' nie jest używany w odniesieniu do ludzi. Odnosi się tylko do zwierząt oraz rzeczowników nieożywionych rodzaju męskiego, żeńskiego lub nijakiego.

The kitten is licking **its** paw. The city lost **its** glamour during the war.
To kociątko liże swoją/jego łapę. To miasto straciło swój/jego urok podczas wojny.

W odniesieniu do zwierząt domowych, których płeć znamy, można stosować zaimki 'his' oraz 'her'.

The kitten is licking **his** paw. Our dog hurt **her** leg.
To kociątko liże swoją/jego łapę. Nasz pies zranił swoją (jej) nogę.

Zauważ, że w języku polskim istnieje użyteczne słowo 'swój, swoją, swoje', które interpretujemy stosownie do podmiotu zdania. W języku angielskim takie słowo nie istnieje. Zaimek dzierżawczy musi być dostosowany do osoby, do której odnosi się wypowiedź.

This is Mark. He is **my** friend. Mandy and **her** sisters are in Paris.
To jest Mark. On jest moim przyjacielem. Mandy i jej siostry są w Paryżu.

Are **your** parents doctors? We are going to **our** grandparents on holiday.
Czy twoi rodzice są lekarzami? (My) jedziemy do naszych dziadków na wakacje.

Zaimek **'their'** jest używany w odniesieniu do osób, a także zwierząt i rzeczowników nieożywionych w liczbie mnogiej.

They keep all **their** dogs at home. The Pyramids were robbed of **their** treasures.
Oni trzymają wszystkie swoje/ich psy w domu. Piramidy zostały ograbione ze swoich/ich skarbów.

8.2

Tryb dzierżawczy - Dopełniacz Saksoński

Tryb dzierżawczy nazywany *'dopełniaczem saksońskim'* (Saxon Genitive) umożliwia utworzenie formy dzierżawczej w postaci złożenia dwóch rzeczowników. Pierwszy opisuje osobę posiadającą, drugi osobę lub rzecz posiadaną.

Aby utworzyć tę formę dzierżawczą wystarczy do rzeczownika *'posiadającego'* dodać końcówkę *'s'*. Należy pamiętać o apostrofie i uważać, aby nie pomylić jej ze skróconą odmianą czasownika *'be'*. Właściwa interpretacja zwykle będzie wynikała z kontekstu zdania. Niezwykle istotne jest także to, aby końcówka *dopełniacza saksońskiego* była wyraźnie słyszalna w mowie.

Rzeczownik *'posiadający'* nie ulega żadnym innym zmianom lub odmianom. Odpowiednik *dopełniacza saksońskiego* w języku polskim jest realizowany poprzez właściwą odmianę końcówkową rzeczownika w dopełniaczu. Inna jest także kolejność rzeczowników w polskim zdaniu, gdyż najpierw podajemy rzeczownik *'posiadany'*, a następnie poprawnie odmieniony rzeczownik *'posiadający'*.

This is Peter's car. Those are my brother's books. Is Ann Mr Carter's wife?
To jest samochód Piotra. To są książki mojego brata. Czy Ann jest żoną pana Carter'a?

Jeżeli osób *'posiadających'* jest więcej niż jedna, wówczas końcówkę *'s'* dodajemy do rzeczownika zajmującego w zdaniu miejsce najbliższej rzeczownika *'posiadanego'*.

Mike and Nina are Sam and Mary's children. Those are Tom and Robert's bicycles.
Mike i Nina są dziećmi Sam'a i Mary. To są rowery Tom'a i Robert'a.

Dopełniacz saksoński można używać w odniesieniu do zwierząt, szczególnie do zwierząt domowych.

Our dog's name is Spotty. This is my cat's favourite toy. Are you the dog's owner?
Imię naszego psa to Spotty. To jest ulubiona zabawka mojego kota. Czy pan jest właścicielem tego psa?

Dopełniacz saksoński jest rzadko stosowany z rzeczownikami *nieożywionymi*.

Należy także pamiętać, że rzeczownik *'posiadany'* w strukturze *dopełniacza saksońskiego* występuje bez jakiegokolwiek przedimka.

It is the captain's parrot.
To papuga kapitana.

The parrot's name is Jolly.
Imię tej papugi to Jolly.

Konstrukcję pytającą w czasie **Present Simple** tworzy się przy zastosowaniu operatora. Jest nim czasownik **'do'**. Stanowi on cechę charakterystyczną czasu **Present Simple**. W pytaniu właściwa odmiana operatora zajmuje miejsce na początku zdania - przed podmiotem. Czasownik główny nie przybiera żadnych końcówek odmiany. W przypadku trzeciej osoby liczby pojedynczej **'he'**, **'she'** i **'it'** operator przyjmuje postać **'does'**. Dla pozostałych osób obowiązuje operator **'do'**.

Do	I	work ?	<i>Czy ja pracuję?</i>
Do	you	work ?	<i>Czy ty pracujesz?</i>
Does	he	work ?	<i>Czy on pracuje?</i>
Does	she	work ?	<i>Czy ona pracuje?</i>
Does	it	work ?	<i>Czy ono pracuje?</i>
Do	we	work ?	<i>Czy my pracujemy?</i>
Do	you	work ?	<i>Czy wy pracujecie?</i>
Do	they	work ?	<i>Czy oni, one pracują?</i>

Wymowa operatorów: **'do'** /du:/ **'does'** /dʌz/

Czasownika posiłkowego, czyli operatora nie należy utożsamiać z jego właściwym znaczeniem, gdyż pełni on w tym przypadku jedynie funkcję gramatyczną. Czasownik **'do'** oprócz tego, że występuje w roli operatora czasu **Present Simple**, jest stosowany jako zwykły czasownik, oznaczający **'robić, wykonywać'**. Jego odmianę przedstawiamy w tabeli na stronie 118. Naturalnie można utworzyć pytania, w których czasownik **'do'** wystąpi zarówno jako operator, jak i regularny czasownik.

Do you do your homework every day? **Does Lisa do** any exercise?
Czy ty odrabiasz zadanie domowe codziennie? *Czy Lisa wykonuje jakieś ćwiczenia?*

Tworząc pytanie w czasie **Present Simple**, należy zwrócić szczególną uwagę na osoby **'he'**, **'she'** oraz **'it'**, które wymagają operatora **'does'** oraz na fakt braku końcówki **'s'** przy czasowniku głównym.

'Does your brother keep rabbits?' **'Does Mrs Grey work** in hospital?
Czy twój brat hoduje króliki? *Czy pani Grey pracuje w szpitalu?*
'Yes, my brother keeps rabbits.' **'Yes, she works** in hospital.'
Tak, mój brat hoduje króliki. *Tak, ona pracuje w szpitalu.*

Pytanie w czasie **Present Simple**, podobnie jak zdanie twierdzące, odnosi się do czynności wykonywanej stale, regularnie lub rutynowo w ogólnie pojętej teraźniejszości. Przysłówki częstotliwości w pytaniu zajmują miejsce przed czasownikiem głównym. Inne określenia czasu umieszczają się na końcu pytania.

'Do you often travel by plane?' **'Does he sometimes** lie?' **'Do they meet every Wednesday?'**
Czy ty często podróżujesz samolotem? *Czy on czasami kłamie?* *Czy oni spotykają się w każdą środę?*

Przysłówki częstotliwości nie są niezbędne, gdyż samo zastosowanie czasu **Present Simple** zakłada, iż mowa jest o czynności regularnej, rutynowej lub wykonywanej z pewną częstotliwością.

Odpowiadając na pytanie w czasie **Present Simple**, można zastosować pełną lub krótką wypowiedź. Odpowiedź krótka składa się z zaimka osobowego w roli podmiotu oraz operatora w poprawnej formie. W krótkich odpowiedziach stosujemy te same czasowniki posiłkowe, co w pytaniach.

'Do you come from Sweden?' Czy ty pochodzisz ze Szwecji?	'Does Tom like apples?' Czy Tom lubi jabłka?	'Do they speak English?' Czy oni mówią po angielsku?
'Yes, I come from Sweden.'	'Yes, he likes apples.'	'Yes, they speak English.'
lub	lub	lub
'Yes, I do .'	'Yes, he does .'	'Yes, they do .'
Tak, ja pochodzę ze Szwecji.	Tak, on lubi jabłka.	Tak, oni mówią po angielsku.

13.6

Przeczenie w czasie Present Simple

Konstrukcja zaprzeczenia w czasie **Present Simple**, podobnie jak pytanie, oparta jest na czasowniku posiłkowym, do którego należy dodać słowo **'not'**. Dla poszczególnych osób stosujemy te same formy operatorów, które występowały w pytaniach. W przypadku przeczenia jednak, operator zajmuje miejsce pomiędzy podmiotem, a czasownikiem głównym. Zwróć też uwagę na formy skrócone operatorów.

I	do not	(don't)	like chips.	Ja nie lubię frytek.
You	do not	(don't)	like pears.	Ty nie lubisz gruszek.
He	does not	(doesn't)	like sweets.	On nie lubi słodyczy.
She	does not	(doesn't)	like onion.	Ona nie lubi cebuli.
It	does not	(doesn't)	like milk.	Ono nie lubi mleka.
We	do not	(don't)	like coffee.	My nie lubimy kawy.
You	do not	(don't)	like wine.	Wy nie lubicie wina.
They	do not	(don't)	like meat.	Oni, one nie lubią mięsa.

Podobnie jak w pytaniu, w przypadku osób **'he'**, **'she'** oraz **'it'** czasownik nie przybiera w zaprzeczeniu końcówki **'s'**.

Przysłówek częstotliwości, jeżeli występuje w zdaniu, zajmuje miejsce pomiędzy operatorem, a głównym czasownikiem. Pozostałe określenia czasu umieszcza się na końcu, lub także na początku zdania. W zdaniu przeczącym nie występują przysłówki: **'always'**, **'sometimes'** i **'never'**.

I do not **usually** play cards. Frank doesn't visit me **too often**. We don't do shopping **at weekends**.
(Ja) zwykle nie grywam w karty. Frank nie odwiedza mnie zbyt często. My nie robimy zakupów w weekendy.

Odpowiadając na pytanie przecząco, można użyć pełnej lub krótkiej wypowiedzi. Odpowiedź krótka składa się z zaimka osobowego w roli podmiotu oraz operatora właściwego dla danej osoby.

'Do you come from Sweden?' Czy ty pochodzisz ze Szwecji?	'Does Tom like apples?' Czy Tom lubi jabłka?	'Do they speak English?' Czy oni mówią po angielsku?
'No, I don't come from Sweden.'	'No, he doesn't likes apples.'	'No, they do not speak English.'
lub	lub	lub
'No, I don't .'	'No, he doesn't .'	'No, they do not .'
Nie, ja nie pochodzę ze Szwecji.	Nie, on nie lubi jabłek.	Nie, oni nie mówią po angielsku.

Czas **Past Perfect** należy do grupy czasów dokonanych. Nie posiada odpowiednika w języku polskim, dlatego aby zrozumieć jego znaczenie i sposób użycia, trzeba użyć wyobraźni w przestrzeni czasowej. Czas ten bywa nazywany czasem *zaprzyszłym*, ponieważ opisuje czynność wykonaną wcześniej, niż inna czynność w przeszłości.

Pojęcie czasowej *zaprzyszłości* w gramatyce języka polskiego nie istnieje i stąd zastosowanie tej formy może sprawiać osobom początkującym sporo trudności. Czas ten nie jest zbyt często stosowany w mowie, częściej natomiast występuje w języku pisanym.

Budowa zdania w czasie **Past Perfect** jest zbliżona do struktury czasu **Present Perfect**. Czasownik główny przybiera postać imiesłowu biernego w zdaniu twierdzącym, pytaniu i przeczeniu. Operator zaś przybiera jednakową postać - **'had'** - dla każdej osoby liczby pojedynczej i mnogiej.

podmiot + **had** + czasownik główny w postaci imiesłowu biernego

I had lived abroad. Rebecca had called the police. Greg had fallen asleep.
(ja) mieszkałem za granicą. Rebecca zadzwoniła na policję. Greg zasnął.

Operator **'had'** służy do tworzenia pytań i zaprzeczeń.

Had you locked the door? **Had** they paid for the meal? **Had** Lisa done her homework?
Czy ty zakłuczyłeś drzwi? Czy oni zapłacili za posiłek? Czy Lisa odrobiła zadanie domowe?

I **had not** cleaned my room. Terry **hadn't** put on his jacket.
Ja nie posprzątałem mojego pokoju. Terry nie założył kurtki.

Interpretacja zdania w czasie **Past Perfect** ma charakter formy dokonanej w czasie przeszłym. Czas ten występuje zwykle w kontekście obszerniejszej wypowiedzi lub opowiadania odnoszącego się do przeszłości. Występuje wówczas cofnięcie w czasie danej czynności lub wydarzenia, które miało miejsce wcześniej, niż inna czynność lub wydarzenie stanowiące punkt odniesienia.

Zdanie w którym występuje czas **Past Perfect** najczęściej ma charakter zdania złożonego, którego człony połączone są spójnikami, umożliwiającymi uzyskanie efektu cofnięcia w czasie. Do spójników tych należą **'before'** - *'przed, zanim'*, **'after'** - *'po, po tym jak'* oraz **'when'** - *'kiedy'*. Przeanalizuj przykłady zdań.

Before I came home, the children had cleaned their room.
Zanim (ja) wróciłem do domu, dzieci posprzątały swój pokój.

The thief had escaped before Mr Grant called the police.
Złodziej uciekł, zanim pan Grant wezwał policję.

Efekt *zaprzyszłości* został uzyskany poprzez czasowe odniesienie wcześniejszej czynności w stosunku do czynności, która stanowiła punkt odniesienia w czasie przeszłym. Stosując przyimki **'for'** - *'od, przez'* oraz **'since'** - *'od'* z czasem **Past Perfect**, można opisać jak długo lub od kiedy czynność *zaprzyszła* była wykonywana do momentu kiedy nastąpiła czynność stanowiąca punkt odniesienia.

I had worked for the company for ten years when I decided to quit the job.
(ja) pracowałem dla tej firmy przez dziesięć lat kiedy zdecydowałem, że rezygnuję z tej pracy.

One day the tank wreck disappeared. It had stood there since the end of the war.
Pewnego dnia wrak czołgu zniknął. Stał w tamtym miejscu od zakończenia wojny

PAST PERFECT

15 Podaj poprawną formę czasownika w czasie *Past Perfect*.

1. The boys(clean) the mess before their parents returned home.
2.(you/live) in India for five years before you moved to France?
3. Before the revolution, most people(suffer) great poverty.
4. James left at six but he(not switch) off the lights in the office.
5. Our dog Spikey died in 2008. He(be) with us since 1992.
6. Before the fire brigade arrived, the hut(burn) down.
7.(Mr Davies/finish) all his projects before he retired?
8. They children were so happy and amused when they returned from the trip. They(have) a wonderful time at the seaside.

16 Połącz zdania stosując przyimki 'before' i 'after' oraz czas *Past Perfect*.

1. Michael sold his old car. Then he bought the new Honda.
After Michael
2. First, they renovated the house. Then, they moved in.
Before they
3. Jenny split up with Simon. Then, she started dating Alan.
After Jenny
4. The soldiers went through a hard training first. Then, they went on the mission.
Before

17 Podaj poprawną formę czasownika *Past Simple* lub *Past Perfect*.

1. When we arrived in the cinema, the film (already/begin).
2. Before Gina and Martin (get) divorced, they (be) married for five years.
3. After the police (leave), the thief (jump) out of the rubbish bin and (escape).
4. (the pilots/eject) before the plane (crash)?